

II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 13. novembra 2007

o schéme pomoci vykonávanej Belgickom v prospech koordinačných centier v Belgicku a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2003/757/ES

[oznámené pod číslom K(2007) 5416]

(Iba francúzske a holandské znenie sú autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2008/283/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými článkami ⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. POSTUP ⁽²⁾

- (1) Právnym základom režimu koordinačných centier je kráľovský výnos č. 187 z 30. decembra 1982. Rozhodnutiami z 2. mája 1984 a 9. marca 1987 Komisia túto schému schválila s odôvodnením, že nebola v rozpore s pravidlami Zmluvy platnými pre štátnu pomoc.
- (2) Ako sa Komisia zaviazala v rámci Kódexu správania v oblasti zdaňovania podnikov (ďalej len „kódex správania“), ktorý bol prijatý rozhodnutím Rady

a zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa stretli v rámci Rady 1. decembra 1997 ⁽³⁾, prehodnotila tento režim vo vzťahu k pravidlám zmluvy platným pre štátnu pomoc a k svojmu oznámeniu o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na opatrenia týkajúce sa priameho zdaňovania podnikov ⁽⁴⁾.

- (3) Komisia navrhla 11. júla 2001 pre všetky príslušné podniky vhodné opatrenia na potlačenie účinkov režimu koordinačných centier najneskôr do 31. decembra 2005. Belgicko tieto vhodné opatrenia neprijalo, domnievajúc sa, že je zo zákona povinné dodržiavať až do ukončenia platnosti povolenia udelené na 10 rokov, z ktorých niektorým sa platnosť skončila po 31. decembri 2005.

- (4) Po neprijatí vhodných opatrení začala Komisia 27. februára 2002 konanie vo veci formálneho zisťovania ⁽⁵⁾ podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy, v súlade s článkom 19 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúcim pravidlá uplatňovania článku 93 (teraz 88) Zmluvy o ES ⁽⁶⁾. Komisia pri tejto príležitosti vyzvala zainteresované strany, aby vyjadrili svoje pripomienky najmä k okolnostiam, ktoré umožňujú určiť existenciu legitímnej dôvery zainteresovaných strán.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 2, 6.1.1998, s. 2.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 147, 20.6.2002, s. 2.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1791/2006 (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 110, 16.5.2007, s. 20.

⁽²⁾ Bližšie o predchádzajúcich krokoch konania pred dňom tohto rozhodnutia pozri rozhodnutie Komisie z 27. februára 2002, ktorým sa začína konanie, a rozhodnutie 2003/757/ES.

- (5) Komisia ukončila toto konanie vo veci formálneho zisťovania zamietavým konečným rozhodnutím, a to rozhodnutím Komisie 2003/757/ES zo 17. februára 2003 o schémach pomoci, vykonaných Belgickom v prospech koordinačných centier zriadených v Belgicku⁽⁷⁾, ktoré bolo Belgicku oznámené 18. februára 2003. Aj keď išlo o existujúcu pomoc, Komisia nepožadovala vrátenie pomoci poskytnutej v minulosti. V rozhodnutí 2003/757/ES však ako prechodné opatrenie povolila koordinačným centráм využívať výhody režimu do skončenia platnosti daného povolenia, najneskôr však do 31. decembra 2010. Belgicko a združenie Forum 187 združujúce koordinačné centrá podali odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev, usilujúc sa o odklad vykonateľnosti a o úplné alebo čiastočné zrušenie uvedeného rozhodnutia (veci C-182/03 a T-140/03 sú teraz C-217/03).
- (6) Uznesením Súdneho dvora z 26. júna 2003⁽⁸⁾ predseda Súdneho dvora nariadil odklad vykonateľnosti rozhodnutia 2003/757/ES „keďže toto (zakazuje) Belgickému kráľovstvu obnoviť platnosť povolení koordinačných centier platných v deň oznámenia tohto rozhodnutia.“ Ďalej spresnil, že „účinky prípadného obnovenia na základe [tohto] uznesenia [nesmú] trvať dlhšie ako do dňa vynesenia rozsudku v hlavnom konaní.“
- (7) Na žiadosť Belgicka sa rozhodnutím Rady 2003/531/ES zo 16. júla 2003 o poskytovaní pomoci belgickou vládou niektorým koordinačným centráм zriadeným v Belgicku⁽⁹⁾ v súlade s tretím pododsekom odseku 2 článku 88 Zmluvy „za zlučiteľnú so spoločným trhom pomoc, ktorú zamýšľa Belgicko poskytnúť do 31. decembra 2005 podnikom, ktoré mali na základe výnosu č. 187 z 30. decembra 1982 ako koordinačné centrá do 31. decembra 2000 povolenie, ktorého platnosť končí od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005.“ Uvedená pomoc spočívala v zachovaní účinkov režimu koordinačných centier pri uvedených podnikoch. Komisia sa proti rozhodnutiu 2003/531/ES odvolala na Súdny dvor (vec C-399/03).
- (8) Komisia 16. júla 2003 reagovala na rozhodnutie 2003/531/ES tlačovým oznámením a uviedla: „Odôvodnenie uznesenia, ako aj samotné znenie normatívnych ustanovení navodzujú názor, že pomoc poskytnutú na tomto základe nebude možné od centier spätne vymáhať, aj keby mal súd neskôr zamietnuť podanie Belgicka v tejto veci“ (IP/03/1032).
- (9) Rozsudkom z 22. júna 2006⁽¹⁰⁾ Súdny dvor zrušil rozhodnutie Komisie v časti „kde nestanovuje prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“ V ten istý deň zrušil aj rozhodnutie 2003/531/ES⁽¹¹⁾.
- (10) Listom zo 4. júla 2006⁽¹²⁾ Komisia požiadala Belgicko o poskytnutie určitých informácií, aby mohla stanoviť vhodné opatrenia v dôsledku rozsudku Súdneho dvora z 22. júna 2006 vo veciach C-182/03 a C-217/03. Tieto informácie sa týkali spôsobu, akým Belgicko vykonalo rozhodnutie 2003/757/ES, ktoré bolo čiastočne odložené uznesením z 26. júna 2003. Na poskytnutie požadovaných informácií bola Belgicku stanovená lehota 20 pracovných dní – teda do 2. augusta 2006.
- (11) Keďže Komisia nedostala odpoveď, poslala 23. augusta 2006 Belgicku list s upomienkou⁽¹³⁾. Na poskytnutie požadovaných informácií stanovila Belgicku novú lehotu 10 pracovných dní – teda do 7. septembra 2006.
- (12) Kópie obidvoch uvedených listov boli Belgicku 13. septembra 2006 neformálne zaslané elektronickou poštou. Listom zo 14. septembra 2006, v ktorom sa uvádza dotknutá elektronická pošta a k nej pripojené listy, Belgicko oznámilo, že tieto listy nedostalo. Listom z 29. septembra 2006 Komisia vyzvala Belgicko, aby poskytlo informácie požadované pôvodne 4. júla a aby ju podrobne informovalo o svojich zámeroch týkajúcich sa koordinačných centier. Zároveň navrhla technické stretnutie. Keďže odpoveď Belgicka z 12. októbra 2006 neobsahovala žiadne požadované informácie, Komisia listom z 10. novembra 2006 ešte raz pripomenula Belgicku dôležitosť požadovaných informácií a trvala na tom, aby Belgicko poskytlo požadované odpovede najneskôr do 22. novembra 2006. Posledná pošta z Belgicka zo 17. novembra 2006 však opäť neobsahovala žiadnu odpoveď k danej veci.
- (13) Belgicko odovzdalo informácie, ktoré požadovala Komisia, 16. januára 2007. Dodatočné spresnenia poskytlo Belgicko listami z 8. a 16. februára 2007. Okrem toho sa medzi Komisiou a Belgickom uskutočnili tri stretnutia, a to 5. a 15. februára a 5. marca 2007.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25; upravené znenie (Ú. v. EÚ L 285, 1.11.2003, s. 52).

⁽⁸⁾ Spojené veci C-182/03 R a C-217/03 R, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, Zbierka 2003 s. I-6887.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ L 184, 23.7.2003, s.17.

⁽¹⁰⁾ Spojené veci C-182/03 a C-217/03, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, Zbierka 2006 s. I-5479.

⁽¹¹⁾ Vec C-399/03, *Komisia/Rada*, Zbierka 2006 s. I-5629.

⁽¹²⁾ Zaevdovaný pod číslom D/55614.

⁽¹³⁾ Zaevdovaný pod číslom D/57226.

- (14) Komisia informovala Belgicko listom z 21. marca 2007 o svojom rozhodnutí predĺžiť konanie proti tejto pomoci, ktoré sa začalo 27. februára 2002 v súlade s odsekom 2 článku 88 Zmluvy.
- (15) Rozhodnutie Komisie pokračovať v konaní bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽¹⁴⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k príslušným prechodným opatreniam, ktoré musela v zmysle rozsudku Súdneho dvora poskytnúť.
- (16) Komisia dostala pripomienky k danej veci od Fora 187 ⁽¹⁵⁾ a od troch koordinačných centier. Tieto pripomienky odovzdala Belgicku, čím mu dala možnosť vyjadriť sa k nim, a jeho pripomienky dostala v podobe listov z 19. a 30. júla 2007.

II. OPIS REŽIMU

- (17) Hlavným právnym základom režimu koordinačných centier je kráľovský výnos č. 187 z 30. decembra 1982. Koordináčne centrum je podnik, ktorý je súčasťou nadnárodnej skupiny a poskytuje určité služby kvalifikované ako doplnkové (financovanie, správa peňažných fondov, výskum a vývoj atď.) výlučne v prospech ostatných podnikov tej istej skupiny. Od roku 1983 mali v Belgicku tieto podniky na základe osobitného režimu schváleného Komisiou značne znížený daňový základ dane z príjmu právnických osôb a rôzne daňové úľavy (oslobodenie od kapitálovej dane, zrážkovej dane z nehnuteľného majetku a zrážkovej dane z hnutel'ného majetku). Prospech z tohto režimu sa poskytoval vďaka povoleniu získanému na 10 rokov na základe konštatovania, že koordinačné centrum spĺňalo podmienky stanovené kráľovským nariadením č. 187. Toto povolenie bolo obnoviteľné po uplynutí 10 rokov za rovnakých podmienok ⁽¹⁶⁾.
- (18) Belgicko prijalo 27. decembra 2006 zákon ⁽¹⁷⁾, ktorým vznikla možnosť predĺžiť do 31. decembra 2010 povolenia všetkým koordinačným centrá, ktoré o to požiadali, v prípade potreby aj so spätnou platnosťou. Okrem centier, ktorých povolenia boli obnovené od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005, mohli o predĺženie požiadať aj centrá, ktorým sa platnosť povolenia skončí v období od 1. januára 2006 do 31. decembra 2010, ako aj neurčený počet centier, ktorých povolenia by sa skončili najneskôr do 31. decembra 2005, ale ktoré dovtedy

o predĺženie nepožiadali. Tento zákon nebol oznámený Komisii v súlade s odsekom 3 článku 88 Zmluvy, avšak jeho nadobudnutie účinnosti bolo pozastavené a podmienené potvrdením Komisie, že k nemu nemá výhrady.

- (19) Z 243 koordinačných centier aktívnych v roku 2002 je v roku 2007 ešte aktívnych 173. Z nich 27 má v súlade s rozhodnutím 2003/757/ES povolenie platné do 31. decembra 2010. Ďalším 136 centrá sa platnosť povolení skončí pred 31. decembrom 2010, a týchto sa teda týka možnosť predĺženia, ktorú im ponúka zákon. Neurčený počet koordinačných centier, ktoré medzičasom ukončili činnosť, by teda tiež mohol mať možnosť predĺženia, ktorú ustanovuje zákon z 27. decembra 2006.

III. ÚČEL POKRAČOVANIA KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

- (20) Po uznesení Súdneho dvora z 26. júna 2003, ktorým sa pozastavili účinky zákazu obnovovať koordinačným centrá povolenia, ktorých platnosť sa skončila, malo Belgicko možnosť tieto povolenia obnoviť. Účinky obnovenia však nemohli trvať dlhšie ako do dňa vynesenia rozsudku vo veci. Rozsudok Súdneho dvora bol vynesený 22. júna 2006.
- (21) Na základe dostupných informácií Komisia očakávala, že sa Belgicko uspokojí s predĺžením povolení koordinačným centrá do konca roku 2005, ako bolo rozhodnuté v rámci Kódexu správania a ako to Belgicko viackrát požadovalo. Listom zo 4. júla 2006 Komisia požiadala Belgicko, aby to potvrdilo. Belgicko potvrdilo, že obnovenú platnosť povolení poskytnutých na základe rozsudku z 26. júna 2003 obmedzilo do 31. decembra 2005, okrem štyroch centier, ktorých povolenia boli predĺžené na neurčito. Belgicko taktiež informovalo Komisiu o svojom úmysle predĺžiť na základe svojho výkladu rozsudku Súdneho dvora povolenia všetkým koordinačným centrá do konca roku 2010 aj o úmysle prijať v decembri 2006 zákon, ktorý umožní toto všeobecné predĺženie po roku 2005, v prípade potreby aj so spätným účinkom.
- (22) Pre neschopnosť dohodnúť sa na výklade rozsudku Súdneho dvora Komisia 21. marca 2007 považovala za potrebné predĺžiť konanie formálneho zisťovania s cieľom vysvetliť vlastný výklad rozsudku a zverejniť tie skutočnosti, z ktorých by sa podľa nej malo vychádzať pri stanovovaní „nového“ prechodného obdobia, ktoré požadoval Súdny dvor. Komisia taktiež vyslovila pochybnosti o výklade rozsudku Súdneho dvora, ktorý predložilo Belgicko, ako aj o jeho úmysle obnoviť povolenie všetkým koordinačným centrá do konca roku 2010.

⁽¹⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou na strane 1.

⁽¹⁵⁾ Forum 187 je profesionálnym združením koordinačných centier, distribučných centier, centier služieb a telefonických zákaznických centier zriadených v Belgicku.

⁽¹⁶⁾ Úplný opis režimu pozri v úvodnom rozhodnutí z 27. februára 2002.

⁽¹⁷⁾ Zákon z 27. decembra 2006 obsahujúci rôzne ustanovenia (*Moniteur belge* z 28. decembra 2006).

IV. PRIPOMIENKY BELGICKA A TRETÍCH ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

- (23) Po predĺžení konania Belgicko, Forum 187, ako aj tri koordinačné centrá, ktorým sa platnosť povolenia skončila 31. decembra 2003 alebo 31. decembra 2004, ale bola predĺžená do 31. decembra 2005, vyjadrili pripomienky. Z týchto pripomienok vyplýva, že Belgicko a koordinačné centrá bránia poskytnutie prechodného obdobia, ktoré sa končí 31. decembra 2010, z týchto dôvodov:

— Rozsudok Súdneho dvora sa má vykladať v tom zmysle, že zásada všeobecnej rovnosti, ktorej sa dovoľáva Súdny dvor, znamená, že všetky koordinačné centrá by mali mať výhodu najdlhšieho prechodného obdobia, ktoré bolo poskytnuté jednému koordinačnému centru, to znamená do 31. decembra 2010. Ak by sa tak nestalo, Komisia by spôsobila ďalšie nerovnosti a nové deformácie hospodárskej súťaže medzi koordinačnými centrami, pričom niektoré by naďalej mali z režimu výhodu a iné by ju prestali mať pred rokom 2010.

— Rovnosť v zaobchádzaní taktiež znamená, že belgickým koordinačným centrom sa poskytne rovnaké prechodné obdobie, aké poskytla Komisia vo svojich rozhodnutiach týkajúcich sa iných daňových režimov. Uvádzajú sa najmä tieto režimy: tzv. holdin-gové spoločnosti 1929 v Luxembursku⁽¹⁸⁾; „oslobodené spoločnosti“ v Gibraltári⁽¹⁹⁾; bezcolné pásmo Madeiry⁽²⁰⁾.

— Komisia nemôže určiť dátum oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES ako začiatok „nového“ prechodného obdobia, ktoré navrhuje stanoviť. Podľa zainteresovaných strán by sa malo nové prechodné obdobie začať buď 30. októbra 2003, v deň uverejnenia rozhodnutia 2003/757/ES v úradnom vestníku, alebo najskôr 22. júna 2006, v deň vynesenia rozsudku Súdneho

dvora. Belgicko sa domnieva, že prechodné opatrenia sa tradične viažu k budúcnosti, nie k minulosti. Začiatkom nového prechodného obdobia by mal teda byť deň oznámenia nového konečného rozhodnutia (to znamená tohto rozhodnutia). Od tohto dňa by sa malo všetkým koordinačným centrom poskytnúť primerané obdobie (najmenej dva roky), aby sa mohli prispôsobiť novému režimu.

— Po čiastočnom pozastavení a zrušení rozhodnutia 2003/757/ES a po zrušení rozhodnutia 2003/531/ES tieto podniky oprávnené znova očakávali, že tento režim bude predĺžený do konca roku 2010. Belgicko taktiež odvoláva na náklady spojené s prepustením zamestnancov koordinačných centier z práce, ktorými by sa odôvodnilo posunutie začiatku prechodného obdobia na deň oznámenia tohto rozhodnutia.

— Skutočnosti, ktoré Komisia vysvetlila v rozhodnutí predĺžiť konanie s cieľom obhájiť svoj návrh prechodného obdobia do konca roku 2005, alebo aj do konca roku 2006, nie sú podstatné. Najmä obnovenie povolení, ktoré poskytlo Belgicko tým koordinačným centrom, ktorým sa platnosť pôvodných povolení skončila v období od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005, boli dočasne a obozretne obmedzené do 31. decembra 2005, pretože sa čakalo na rozsudok Súdneho dvora.

— Po vyhlásení rozsudku Súdny dvorom 22. júna 2006 Komisia nekonala rýchlo s cieľom prijať nové prechodné opatrenia. To taktiež odôvodňuje skutočnosť, aby sa všetkým koordinačným centrom odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia, ktorým sa stanovujú tieto prechodné opatrenia, poskytlo prechodné obdobie.

- (24) Belgicko sa domnieva, že zákon z 27. decembra 2006 je jednoduchým vykonaním rozsudku Súdneho dvora a nie je novou schémou pomoci, ale predĺžením existujúcej schémy. Jedno z koordinačných centier sa taktiež domnieva, že jeho žiadosť o predĺženie platnosti povolenia, ktorá bola podaná po rozsudku Súdneho dvora, ale pred prijatím zákona, je založená na práve na obnovenie, ktoré sa priznáva v rozsudku, a nie v zákone.

V. HODNOTENIE KOMISIE

- (25) Argumenty, ktoré predložili Belgicko a koordinačné centrá, majú dokázať, že Komisia má dovoliť všetkým koordinačným centrom využívať výhody režimu do 31. decembra 2010, a to buď na základe uplatnenia

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutie Komisie 2006/940/ES z 19. júla 2006 o schéme pomoci C 3/2006 uplatňovanej Luxemburskom v prospech holdin-gových spoločností 1929 a miliardárskych holdingových spoločností (Ú. v. EÚ L 366, 21.12.2006, s. 47).

⁽¹⁹⁾ Spojené kráľovstvo - Pomoc C 53/2001 (ex NN 52/2000) - Gibraltár: režim oslobodených spoločností – Výzva na predloženie pripomienok k uplatňovaniu článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES (Ú. v. ES C 26, 30.1.2002, s. 13).

⁽²⁰⁾ Rozhodnutie Komisie 2003/294/ES z 11. decembra 2002 o uplatňovaní zo strany Portugalska schémy finančnej a daňovej pomoci v bezcolnom pásme Madeiry od 1. januára do 31. decembra 2000 (Ú. v. ES L 111, 6.5.2003, s. 45).

zásady rovnosti, ktorej sa dovoľáva Súdny dvor a podľa ktorej by sa povolilo všetkým centrá najdlhšie poskytnuté prechodné obdobie (to znamená do 31. decembra 2010), alebo na základe uplatnenia zásady legitímnej dôvery, podľa ktorej by Komisia musela stanoviť ako začiatok primeraného prechodného obdobia, ktoré požaduje Súdny dvor, iný deň ako 18. február 2003, teda deň vynesenia rozsudku, alebo dokonca deň oznámenia tohto rozhodnutia, iný deň. Ani Belgicko, ani príslušné podniky nepredložili žiadny argument, ktorý by dokázal, že primerané prechodné obdobie, ktoré Súdny dvor definoval ako obdobie potrebné na to, aby sa koordinačné centrá prispôsobili zmene režimu, by malo trvať od 18. februára 2003 do 31. decembra 2010, to znamená viac ako 7 rokov a 10 mesiacov. Z dôvodov, ktoré sú vysvetlené v tejto časti, sa Komisia domnieva, že začiatkom prechodného obdobia by mal byť 18. február 2003 a že toto obdobie by malo mať primeranú dĺžku. Na základe skutočností, ktoré má k dispozícii, Komisia sa okrem toho domnieva, že toto primerané prechodné obdobie sa skončilo 31. decembra 2005.

1. Obmedzenia zrušenia, ktoré vyhlásil Súdny dvor

- (26) V rozsudku Súdneho dvora sa vyhlasuje, že rozhodnutie 2003/757/ES sa zrušuje „v tej časti, kde nestanovuje prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“ V bode 163 rozsudku Súdny dvor spresňuje, že „pojem ‚tesne po‘ je potrebné chápať v tom zmysle, že sa vzťahuje na dátum natoľko blízky dátumu oznámenia napadnutého rozhodnutia, že dotknuté koordinačné centrá nemali čas potrebný na ich prispôbenie sa zmene sporného režimu“.
- (27) V prvom rade je dôležité si všimnúť, že Súdny dvor potvrdzuje opodstatnenosť rozhodnutia 2003/757/ES v tom, že kvalifikuje režim koordinačných centier ako schému pomoci nezlučiteľnú so spoločným trhom. Túto kvalifikáciu spochybnilo pred Súdnym dvorom Forum 187, nie však Belgicko. Nie je predmetom čiastočného pozastavenia ani čiastočného zrušenia uvedeného rozhodnutia. Režim koordinačných centier je teda nezlučiteľný od dňa oznámenia uvedeného rozhodnutia.
- (28) Komisia ďalej vykladá rozsudok Súdneho dvora v tom zmysle, že vyhlásené zrušenie je založené na konštatovaní, že rozhodnutím 2003/757/ES sa určitým podnikom odoprel primerané prechodné opatrenia, ktoré im mali byť poskytnuté, aby sa im umožnilo prispôsobiť sa zmene daňového režimu.
- (29) Súdny dvor v podstate kritizuje zákaz s okamžitou platnosťou obnovovať, aj dočasne, povolenia koordinačným centrá, lebo škodí legitímnej dôvere určitých centier, „o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“ Súdny dvor sa domnieva, že tieto centrá mohli oprávnené počítať s využitím primeraného prechodného obdobia, aby sa prispôsobili zmene režimu, aby v prípade potreby využili toto prechodné obdobie na vybavenie dočasného predĺženia povolenia.
- (30) Rozsudkom Súdneho dvora sa teda Komisii ukladá povoliť obnovenie povolení, pokiaľ je toto obnovenie – dočasné – nevyhnutné na dodržanie práva koordinačných centier na primerané prechodné obdobie. Komisia teda konštatuje, že Súdny dvor nezrušil celú účinnosť zákazu obnoviť – aj dočasne – povolenia, ako žiadali Belgicko a Forum 187 vo svojich odvolaniach a ako sa navrhovalo v záveroch generálneho advokáta. Tento zákaz má teda účinnosť, okrem prípadu, keď je obnovenie povolení nevyhnutné, aby sa vyhovel rozsudku Súdneho dvora vo veci.
- (31) Ako sa zdôrazňuje v doručených pripomienkach, Súdny dvor taktiež kritizuje skutočnosť, že podnikom boli poskytnuté rôzne prechodné obdobia – od niekoľkých mesiacov po niekoľko rokov – z dôvodu, že sa tým porušuje zásada rovnosti v zaobchádzaní. Súdny dvor teda navrhuje, aby Komisia mala povinnosť stanoviť pre všetky príslušné podniky jednotné a primerané prechodné obdobie, to znamená také, aby im umožnila prispôsobiť sa zmene režimu.
- (32) Komisia teda urobila chybu, keď koordinačným centrá priznala legitímnu dôveru založenú na období platnosti povolenia (10 rokov) a určitým centrá poskytla príliš krátke prechodné obdobie (to znamená kratšie ako primerané prechodné obdobie) a iným príliš dlhé prechodné obdobie (to znamená dlhšie ako primerané prechodné obdobie).
- (33) Súdny dvor však formuluje svoj výrok spôsobom, ktorý obmedzuje zrušenie na neposkytnutie primeraného prechodného obdobia pre určité podniky, „o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“ Súdny dvor okrem toho v bode 163 rozsudku spresňuje, čo sa má chápať pod výrazom „tesne po“.

- (34) Rozsudok Súdneho dvora teda neukladá Komisii opäť zaviesť pre všetky koordinačné centrá dôslednú rovnosť v zaobchádzaní, ale kompenzovať účinky tohto nerovnakého zaobchádzania pri určitých podnikoch, ktoré boli poškodené absenciou primeraného prechodného obdobia. Rovnosť v zaobchádzaní v tomto prípade znamená konať tak, aby všetky podniky mohli využiť prechodné obdobie, ktoré im umožní prispôsobiť sa režimu. Rozsudkom sa nezrušuje definícia prechodného obdobia pre podniky, ktorým sa poskytlo dlhšie prechodné obdobie ako je primerané prechodné obdobie na prispôbenie sa zmene režimu, a Komisia ho teda nemôže skrátiť, aby opäť zaviedla rovnosť v zaobchádzaní.
- (35) Komisia však konštatuje, že Súdny dvor nespresnil dĺžku primeraných prechodných opatrení a nespresnil ani počet podnikov, ktorým neboli poskytnuté takéto primerané prechodné opatrenia a ktorých sa teda zrušenie týka. V rozsudku sa najmä nehovorí, že primerané prechodné obdobie, ktorého sa dovoľáva, je to, ktoré sa končí 31. decembra 2010, a nezaväzuje Komisiu, ako si to predstavuje Belgicko, jedine na základe uplatnenia zásady rovnakého zaobchádzania zjednotiť prechodné obdobie všetkých podnikov na úroveň najdlhších prechodných období poskytnutých rozhodnutím 2003/757/ES – to znamená do 31. decembra 2010. Zdá sa, že Súdny dvor naopak navrhuje, aby primerané obdobie bolo rovnaké pre všetky koordinačné centrá a bolo by určené jedine na to, aby sa mohli prispôsobiť zmene režimu, a aby nebolo poskytnuté iba tým centrám, ktorým sa skončila platnosť povolenia tesne po oznámení uvedeného rozhodnutia.
- (36) Komisia sa teda domnieva, že prechodné obdobie ustanovené v rozhodnutí 2003/757/ES by sa malo upraviť jedine v medziach zrušenia, ktoré vyhlásil Súdny dvor. Rovnako sa domnieva, že primerané prechodné obdobie, na ktoré sa Súdny dvor odvoláva, by sa malo stanoviť na základe skutočností, ktoré preukazujú jeho primeraný charakter, to znamená nielen jeho postačujúci charakter, ale aj jeho nevyhnutný charakter. Rozhodnutie rozšíriť konanie malo umožniť Belgicku a tretím zainteresovaným stranám
- vyjadriť sa k závažnosti skutočností, ktorými Komisia disponuje a ktoré zdá sa označujú za koniec primeraného prechodného obdobia 31. december 2005;
- uviesť iné skutočnosti, ktoré by mohli preukázať, že primerané prechodné obdobie by sa malo predĺžiť aj po 31. decembri 2005, v prípade potreby do 31. decembra 2010 alebo do úplne iného dátumu.
- (37) Ďalej v tomto rozhodnutí sa Komisia snaží preukázať, že primerané prechodné obdobie, ktoré namieta Súdny dvor, by sa malo pre všetky koordinačné centrá začať 18. februára 2003 a skončiť 31. decembra 2005, a nie

31. decembra 2010. Komisia sa ďalej zaoberá situáciami, v ktorých ju podľa jej názoru aspekt legitímnej dôvery, ktorý sama uviedla, zaväzuje, aby určitým koordinačným centráom umožnila využívať výhody režimu aj po 31. decembri 2005.

2. Začiatok primeraného prechodného obdobia

- (38) V pripomienkach Belgicka a tretích zainteresovaných strán sa navrhuje, že začiatkom prechodného obdobia, ktoré má stanoviť Komisia po rozsudku Súdneho dvora, nemôže byť deň oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES. Predkladajú sa rôzne dátumy, najmä deň uverejnenia uvedeného rozhodnutia v *úradnom vestníku* a deň oznámenia tohto rozhodnutia.
- (39) Komisia sa naopak domnieva, že primerané prechodné obdobie, na ktoré sa Súdny dvor odvoláva, by sa malo počítať odo dňa oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES, to znamená od 18. februára 2003.
- (40) V prvom rade účinky uznesenia Súdneho dvora z 26. júna 2003 boli 22. júna 2006 nahradené účinkami rozsudku Súdneho dvora vo veci a to so spätnou platnosťou ku dňu oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES. Rozsudok Súdneho dvora zohľadňuje situáciu koordinačných centier ku dňu oznámenia uvedeného rozhodnutia. Nie je teda dôvod myslieť si, že Súdny dvor požaduje prechodné obdobie, ktorého začiatok by bol iný ako deň oznámenia napadnutého rozhodnutia.
- (41) Ďalej výrok v rozsudku Súdneho dvora sa vyslovene odvoláva na tento deň, pretože rozhodnutie sa zrušuje „v tej časti, kde nestanovuje prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“ (podčiarknutie bolo doplnené).
- (42) Okrem toho sa Komisia domnieva, že existujúca legitímna dôvera koordinačných centier na základe predchádzajúcich rozhodnutí a stanovísk Komisie v tejto veci bola prerušená najneskôr v deň oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES. V tomto rozhodnutí Komisia v podstate kvalifikuje režim koordinačných centier pomoci ako nezlučiteľný so spoločným trhom a žiada jeho zmenu alebo zrušenie. Táto kvalifikácia nebola predmetom pozastavenia a Súdny dvor ju vo svojom rozsudku z 22. júna 2006 potvrdil. Je teda účinná počnúc dňom oznámenia

rozhodnutia 2003/757/ES Belgicku. Uvedené rozhodnutie bolo okrem toho doplnené tlačovým vyhlásením Komisie a bolo v tlači široko zverejnené. Komisia sa teda domnieva, že deň oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES môže považovať za konečný deň, kedy sa prerušila legitímna dôvera koordinačných centier v zlučiteľnosť režimu so spoločným trhom, a teda aj za deň začiatku prechodných opatrení odôvodnených touto predchádzajúcou legitímnou dôverou. Z dôvodu prerušenia legitímnej dôvery po oznámení rozhodnutia 2003/757/ES sa Komisia domnieva, že odklad začiatku prechodného obdobia na neskorší dátum nie je odôvodnený ani v prípade odloženia na deň uverejnenia uvedeného rozhodnutia v *úradnom vestníku*. Forum 187, ktoré je združením zastupujúcim koordinačné centrá a konajúcim v ich mene, a podľa jeho vlastných vyhlásení ho v tomto zmysle uznáva Belgicko, totiž podalo koncom apríla 2003 na Súdny dvor podrobnú žalobu proti rozhodnutiu 2003/757/ES – teda pred uverejnením rozhodnutia v *úradnom vestníku* – čo preukazuje, že koordinačné centrá prostredníctvom združenia povereného bránením ich záujmov, poznali obsah uvedeného rozhodnutia, a konkrétne vedeli o kvalifikovaní pomoci ako nezlučiteľnej so spoločným trhom a o povinnosti uloženéj Belgicku zmeniť alebo zrušiť sporný režim.

- (43) A konečne Komisia konštatuje, že prakticky žiadne koordinačné centrum neutrpelo zákazom obnoviť platnosť povolení a všetky mohli od 18. februára 2003 buď na základe rozhodnutia 2003/757/ES alebo na základe uznesenia Súdneho dvora z 26. júna 2003 využívať výhody prechodného obdobia, ktoré im umožňujú prispôbiť sa zmene režimu, ktorý presadila Komisia. Uznesenie Súdneho dvora z 26. júna 2003 výslovne odkazuje na deň oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES pozastavujúc účinky rozhodnutia „v časti, kde zakazuje Belgickému kráľovstvu obnoviť platnosť povolení koordinačných centier platných v deň oznámenia tohto rozhodnutia.“ (podčiarknutie bolo doplnené). Tento odklad teda umožnil obnoviť povolenia platné 17. februára 2003 a predĺžiť účinky režimu najneskôr do 22. júna 2006, čiže do dňa vynesenia rozsudku vo veci. Okrem toho od 16. júla 2003 Komisia potvrdila, že nebude žiadať o vrátenie pomoci poskytnutej na základe uznesenia z 26. júna 2003, čím dá koordinačným centrá zaručku, že budú môcť účinne a definitívne využiť prechodné obdobie vyplývajúce z účinkov nariadeného odkladu.
- (44) Komisia si rovnako myslí, že nemôže priaznivo prijať argumenty, ktoré predložilo Belgicko a koordinačné centrá žiadajúc o odklad začiatku primeraného prechodného obdobia na neskôr. Súdny dvor totiž potvrdil kvalifikáciu pomoci ako nezlučiteľnej so spoločným trhom k 17. februáru 2003. Legitímna dôvera, ktorá vznikla na základe rozhodnutí Komisie z roku 1984 a 1987, ktorými tento režim povolila, teda zanikla najneskôr vo

februári 2003. Ak koordinačné centrá nepoznali deň vynesenia rozsudku Súdneho dvora a jeho obsah, táto neistota nevyplýva z aktov Komisie. Súdne konanie teda nemalo sklon navodiť legitímnou dôveru, ktorú možno namietat proti Komisii, podľa ktorej by bol režim koordinačných centier zlučiteľný so spoločným trhom. Následkom tejto neistoty je podanie žalôb, ktoré – ako také – nemajú odkladný charakter. Dĺžka súdneho konania teda nemôže byť dôvodom na predĺženie prechodného obdobia – skutočne poskytnutého koordinačným centrá od 18. februára 2003 - odsunúc tak deň začiatku prechodného obdobia.

3. Deň skončenia primeraného prechodného obdobia

- (45) S cieľom stanoviť obsah primeraných prechodných opatrení a presnú dĺžku primeraného prechodného obdobia Komisia vychádzala z dostupných informácií, tak ako vyplynuli z prevzatých záväzkov, vyjadrených požiadaviek a vyhlásení Belgicka alebo príslušných podnikov pred prijatím rozhodnutia 2003/757/ES alebo tesne po ňom. Komisia sa totiž domnieva, že tieto informácie sú schopné najlepšie ilustrovať nielen stanovisko Belgicka, ale aj príslušných podnikov k 17. februáru 2003. Absencia reakcie na určité formálne – a napadnuteľné – akty štátnych orgánov alebo na rozhodnutie 2003/531/ES bola tiež považovaná za znak súhlasu príslušných podnikov.
- (46) Po prvé Belgicko sa v rámci pracovnej skupiny pre naplnenie záverov Kódexu správania zaviazalo odstrániť účinky režimu koordinačných centier najneskôr 31. decembra 2005. Tento záväzok je opätovne potvrdený v záveroch Rady z 26. a 27. novembra 2000 ⁽²¹⁾.
- (47) Tieto závery boli zverejnené prostredníctvom tlačového oznámenia ⁽²²⁾ a na tomto základe belgický minister financií vyhlásil 20. decembra 2005 pred Komorou zástupcov, že „koordinačné centrá povolené prvýkrát 31. 12. 2000 [...] budú môcť naďalej využívať výhody režimu do 31. decembra 2005 buď na základe pôvodného povolenia, alebo na základe obnoveného povolenia [...]“. ⁽²³⁾

⁽²¹⁾ K tomuto dňu Belgicko ešte nedostalo od Rady súhlas na predĺženie účinnosti aj po 31. decembri 2005 tých povolení (platných už 31. decembra 2000), ktorých platnosť by sa po 31. decembri 2005 skončila.

⁽²²⁾ Odkaz Rada/00/453.

⁽²³⁾ Pozri odpoveď ministra financií z 20. decembra 2000 na interpeľáciu pána Jacquesa Simoneta, č. 5 (Dok. Parl., komora, zasadnutie 2000 – 2001, KOM 343) citované v liste PH/chw/1467 Belgicka zo 6. marca 2003.

- (48) V liste zo 6. marca 2003 adresovanom Komisii, v ktorom sa spomínajú závery Rady a oznámenie ministra financií, sa Belgicko domnieva, že „V týchto podmienkach Belgicko prevzalo voči svojim koordinačným centrá zväzky, ktorých účinky sa končia 31. decembra 2005“. Belgicko uplatnilo tento argument aj pred Súdny dvorom (body 141 a 142 rozsudku). Aj keď politický záväzok Belgicka voči jeho koordinačným centrá Súdny dvor nebral ako základ legitímnej dôvery vo vzťahu ku Komisii, napriek tomu sa zdá byť závažný pre posúdenie prechodného obdobia, ktoré Belgicko pre ne považovalo za primerané.
- (49) Po druhé v tom istom liste zo 6. marca 2003 Belgicko reagovalo na tému primeranej lehoty, ako ju definovala Komisia v rozhodnutí 2003/757/ES, takto: „Komisia právom poskytla primeranú lehotu koordinačným centrá. Rozhodnutie umožniť uplatnenie celej dĺžky platného povolenia je odôvodnené, s výnimkou tých koordinačných centier, ktorým sa skončí platnosť súčasných povolení v mesiacoch nasledujúcich po rozhodnutí Komisie, presnejšie pred koncom roka 2005, pretože tieto centrá nebudú mať dost času na prispôbenie sa náhlemu skončeniu režimu koordinačných centier. V tomto prípade je primeraná lehota nedostatočná.“ Taktiež vyzvalo Komisiu, aby prepracovala rozhodnutie 2003/757/ES a „aby centrá, ktorým sa skončí platnosť súčasných povolení pred koncom roka 2005, poskytla možnosť získať na základe existujúceho režimu predĺženie do konca roka 2005.“ Komisia z toho znova usúdila, že Belgicko sa domnieva, že koordinačným centrá, ktorých súčasné povolenie sa skončí pred 31. decembrom 2005, nebola poskytnutá primeraná lehota a že poskytnutie primeranej lehoty týmto koordinačným centrá znamená predĺženie ich povolení do 31. decembra 2005.
- (50) Po tretie Belgicko 20. marca 2003 a 26. mája 2003 oznámilo Komisii svoj „úmysel zachovať režim koordinačných centier, pokiaľ ide o koordinačné centrá, ktoré existujú k 31. decembru 2000 a ktorým sa skončí povolenie v období od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005, až do 31. decembra 2005“. Taktiež požiadalo Radu, aby na základe článku 88 ods. 2 tretí pododsek Zmluvy prijala rozhodnutie, ktorým sa toto predĺženie povolí. Toto rozhodnutie, teda rozhodnutie 2003/531/ES, Rada prijala 16. júla 2003. V odôvodnení 10 sa výslovne uvádza: „Nová zamýšľaná pomoc je dočasná. [...] umožní svojim príjemcom pokračovať v činnosti v Belgicku aspoň taký čas, ktorý táto krajina potrebuje na zavedenie iných opatrení pre koordinačné centrá zriadené na jej území, alebo (aby) príslušným medzinárodným skupinám umožnila reorganizáciu investícií a vyhla sa náhlemu skončeniu zmlúv“. Táto požiadavka Belgicka a rozhodnutie 2003/531/ES boli predmetom viacerých článkov v tlači. Komisia reagovala na uvedené rozhodnutie 16. júla 2003 tlačovým vyhlásením. Ani Forum 187, ani žiadne z príslušných koordinačných centier nenapadlo ani uvedené rozhodnutie ani obmedzenie predĺženia ich povolení do 31. decembra 2005.
- (51) Po štvrté Súdny dvor zhrňa žiadosť Fora 187 takto: „Forum 187 [...] žiada zrušenie rozhodnutia Komisie, pretože nezabezpečila primerané prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, ktorým sa povolenie skončí v období od 17. februára 2003 do 31. decembra 2004“ a „centrá, ktorých povolenie sa skončilo v priebehu rokov 2003 a 2004, potrebovali dvojročné prechodné obdobie, aby sa zreorganizovali, alebo prípadne opustili Belgicko“⁽²⁴⁾. Komisia konštatuje, že od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005 ubehlo 34 mesiacov.
- (52) Po piate, ako to povolilo uznesenie z 26. júna 2003, Belgicko obnovilo povolenia tým koordinačným centrá, ktorým sa jeho platnosť skončila v období od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005. S výnimkou štyroch koordinačných centier boli všetky tieto povolenia obnovené na obdobie, ktoré sa končilo 31. decembra 2005. Ani Belgicko, ani príslušné podniky nepodali žalobu proti tomuto zjavnému obmedzeniu platnosti povolení. Taktiež sa zdá, že žiadny z príslušných podnikov nepodal – ani pred 31. decembrom 2005, ani pred 22. júnom 2006 – žiadosť o predĺženie povolenia na nové obdobie.
- (53) Po šieste v súvislosti s požadovaním primeraných prechodných opatrení, ktoré majú umožniť Belgicku prispôbiť jeho právne predpisy a koordinačným centrá prispôbiť sa novému daňovému režimu, je užitočné uviesť tieto skutočnosti:
- Kráľovský výnos zo 16. mája 2003, ktorým sa vo veci zrážkovej dane z hnutelného majetku mení a dopĺňa kráľovský výnos na vykonávanie zákona o dani z príjmov zosúladený v roku 1992 (AR/CIR92), upravuje oslobodenie od zrážkovej dane z hnutelného majetku na úrokoch vyplatených bankami v rámci skupiny (ku ktorým patria koordinačné centrá). Platnosť nadobudlo 5. júna 2003.

⁽²⁴⁾ Pozri rozsudok vo veciach C-182/03 a C-217/03, body 140 a 145; pozri aj uznesenie z 26. júna 2003, bod 73; žalobu podanú 28. 4. 2003, najmä body 5 a 6 žiadosti týkajúcej sa používania zrýchleného konania, bod 6 žaloby odkazujúci na ne a body 148 až 150, 154 a 158.

— Komisia schválila 23. apríla 2003 režim zrážkovej dane, ktorý uplatnilo Belgicko k 1. januáru 2003⁽²⁵⁾, uplatniteľný taktiež na koordinačné centrá. Schválila aj časť nového režimu koordinačných centier oznámeného v máji 2002. V rozhodnutí Komisie 2005/378/ES z 8. septembra 2004 o programe pomoci, ktorý Belgicko plánuje uskutočniť v prospech koordinačných centier⁽²⁶⁾, sa konštatuje, že nový režim, tak ako sa ho Belgicko rozhodlo upraviť, nie je štátnou pomocou.

— V zákone z 22. júna 2005, ktorým sa zavádza zníženie dane z rizikového kapitálu,⁽²⁷⁾ sa počíta s režimom zníženia fiktívnych úrokov, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2006. Aj keď sa tento režim neobmedzoval na koordinačné centrá, bol vypracovaný so zjavným cieľom ponúknuť prítiažlivú alternatívu režimu koordinačných centier, najmä pre tie centrá, ktorých povolenie sa skončilo 31. decembra 2005. Toto opatrenie bolo oznámené koncom roka 2004 a začiatkom roku 2005 bolo predložené zástupcom koordinačných centier, ktorí ho zrejme priaznivo prijali⁽²⁸⁾. Toto opatrenie malo taktiež širokú odozvu v tlačí.

— V zákone z 22. júna 2005 sa rovnako počíta so zrušením – všeobecným – registračného poplatku vo výške 0,5 % z kapitálových vkladov od 1. januára 2006.

(54) V dôsledku toho najneskôr 1. januára 2006 príslušné podniky, ktoré sa rozhodli zostať v Belgicku, mali k dispozícii náhradný režim, ktorý bol jednoduchým režimom nezahŕňajúcim rozsiahlu reorganizáciu⁽²⁹⁾, a bol prítiažlivý. Na základe uvedeného sa teda 31. december 2005 taktiež zdá byť vhodným dňom na skončenie primeraného prechodného obdobia, ktoré požaduje Súdny dvor, pokiaľ umožňuje všetkým koordinačným centráм prejsť bez prerušenia z jedného režimu na druhý. Komisia okrem toho konštatuje, že 70 z 243 koordinačných centier existujúcich v roku 2002 skutočne skončilo svoju činnosť v Belgicku.

⁽²⁵⁾ Belgicko – Výzva na predloženie pripomienok k uplatňovaniu článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES, pokiaľ ide o opatrenie C 26/03 (ex N 351/02) – Úprava režimu koordinačných centier (Ú. v. EÚ C 209, 4.9.2003, s. 2).

⁽²⁶⁾ Ú. v. EÚ L 125, 18.5.2005, s. 10.

⁽²⁷⁾ Moniteur Belge z 30. júna 2005.

⁽²⁸⁾ Pozri odpoveď ministra financií na ústne parlamentné otázky, ktoré položili pani Pieters (QP č. 5852 z 15. marca 2005), pán Devlies (QP č. 5911 z 15. marca 2005), pani Anseeuw (QP č. 3-4179 z 20. januára 2006).

⁽²⁹⁾ Oslobodenie od zrážkovej dane z hnuťelného majetku a od kapitálovej dane sa zachovalo pri koordinačných centrách a rozšírilo sa aj na iné podniky, odpočítanie fiktívnych úrokov je čisto daňová operácia, a dá sa teda jednoducho uskutočniť.

4. Situácia koordinačných centier, ktorých povolenie bolo predĺžené v období od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005

(55) Na základe uvedených dôvodov Komisia usudzuje, že primerané prechodné obdobie, ktoré požaduje Súdny dvor, malo trvať od 18. februára 2003 do 31. decembra 2005. Pri väčšine koordinačných centier, ktorým boli povolenia obnovené na základe uznesenia z 26. júna 2003, Belgicko obmedzilo obnovenú platnosť do 31. decembra 2005, čo je teda v súlade s primeraným prechodným obdobím definovaným v oddieloch 2 a 3.

(56) Pokiaľ však ide o štyri koordinačné centrá, ktorých povolenia boli obnovené na základe uznesenia z 26. júna 2003, Belgicko im povolenia obnovilo na neurčito. Komisia teda konštatuje, že uznesenie z 26. júna 2003 zjavne obmedzuje účinky týchto obnovení na deň vynesenia rozsudku vo veci. V dôsledku toho, keďže sa príslušné koordinačné centrá nevzdali režimu koordinačných centier a rozhodli sa uplatňovať režim fiktívnych úrokov z výnosov za rok 2006, uvedené uznesenie sa vzťahovalo na tieto povolenia do 22. júna 2006.

(57) Ak Komisia usudzuje, že primerané prechodné obdobie sa skončilo 31. decembra 2005, uznáva však, že jej tlačové oznámenie zo 16. júla 2003 mohlo u príslušných koordinačných centier vyvolať legitímnu dôveru, že sa nebude požadovať vrátenie pomoci, ktorú skutočne využívali až do dňa vynesenia rozsudku Súdneho dvora.

(58) Režim koordinačných centier je nakoniec daňovým režimom, ktorý sa uplatňuje v daňovom roku. Vo väčšine prípadov daňový rok zodpovedá kalendárnemu roku. Keďže rozsudok bol vynesený v polovici roku 2006, Komisia sa domnieva, že zásada legitímnej dôvery by sa mala uplatňovať pri každom príslušnom podniku do konca bežného zdaňovacieho obdobia prebiehajúceho v deň vynesenia rozsudku.

5. Situácia koordinačných centier, ktorých povolenie bolo obnovené pred oznámením rozhodnutia 2003/757/ES

(59) V rozhodnutí 2003/757/ES sa uznávala existencia legitímnej dôvery koordinačných centier vyplývajúca z povolení na 10 rokov platných v deň oznámenia uvedeného rozhodnutia a na tom istom základe sa definovalo primerané prechodné obdobie. Súdny dvor usúdil,

že v rámci trvalého režimu bolo obnovenie povolenia jednoduchou administratívnou formalitou. Koordinačné centrá mohli teda legitímne očakávať, že budú mať možnosť využiť primerané prechodné obdobie a s blížiacim sa koncom platnosti ich povolenia mohli rovnako očakávať, že uvedené povolenie bude obnovené takým spôsobom, aby mohli využiť toto primerané prechodné obdobie.

- (60) Ako sa uvádza v odôvodneniach 31 až 34, Súdny dvor rovnako usúdil, že poskytnutie rôznych prechodných období, v závislosti odo dňa skončenia platnosti povolení, viedlo k nerovnakému zaobchádzaniu. Komisia z toho usúdila, že mala všetkým koordinačným centrom poskytnúť prechodné obdobie – primerané a jednotné.
- (61) Súdny dvor však zrušil definíciu prechodného opatrenia podľa rozhodnutia 2003/757/ES, len pokiaľ išlo o jeho nedostatočnosť, teda že bolo pre určité koordinačné centrá, ktorých povolenie sa malo v krátkom čase skončiť, kratšie ako primerané prechodné opatrenie. Ako už bolo vysvetlené, Komisia sa domnieva, že zrušenie, ktoré vyhlásil Súdny dvor, sa týka jedine tých koordinačných centier, ktorých povolenie bolo obnovené od 17. februára 2003 do 31. decembra 2005, a že primerané prechodné obdobie sa skončilo 31. decembra 2005.
- (62) V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že Súdny dvor v rozsudku nezrušil definíciu prechodného obdobia nachádzajúcu sa v rozhodnutí 2003/757/ES pre koordinačné centrá, ktorých povolenia platné 17. februára 2003 sa skončili 31. decembra 2005 alebo neskôr. Hoci Komisia vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora naďalej usudzuje, že prechodné obdobie stanovené pre tieto koordinačné centrá bolo príliš dlhé, konštatuje, že rozhodnutie 2003/757/ES nebolo zrušené v časti, kde počíta s prechodným obdobím končiacim sa pre každé príslušné koordinačné centrum skončením povolenia platného v deň oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES, a teda zostáva uplatniteľné. V dôsledku toho, pokiaľ je rozhodnutie 2003/757/ES stále uplatniteľné, neumožňuje Komisii skrátiť dĺžku prechodného obdobia, ako je pre príslušné koordinačné centrá stanovená v uvedenom rozhodnutí.
- (63) Každé rozhodnutie Komisie, ktoré by smerovalo k poskytnutiu rovnakého prechodného obdobia končiacemu sa 31. decembra 2005 všetkým koordinačným centrom, by okrem toho nemalo žiadny praktický dosah vzhľadom na legitímnu dôveru, ktorá vznikla na základe rozhodnutia 2003/757/ES u koordinačných centier uvedených v odôvodnení 62.

6. Postavenie zákona z 27. decembra 2006

- (64) Komisia poznamenáva, že hoci Belgicko neoznámilo ustanovenia zákona z 27. decembra 2006, ktorých cieľom je umožniť predĺženie povolení všetkým koordinačným centrom do konca roku 2010, pozastavilo nadobudnutie jeho účinnosti do jasného schválenia tohto režimu zo strany Komisie. Z dôvodov uvedených v tomto oddiele sa Komisia domnieva, že tieto ustanovenia nemôže schváliť, a vyzýva Belgicko, aby ich neuplatňovalo.
- (65) S výnimkou povolení štyroch koordinačných centier, o ktorých sa hovorí v oddiele 4, platnosť povolení obnovených na základe uznesenia z 26. júna 2003 sa skončila do konca roku 2005. So žiadaným ďalším predĺžením sa do vynesenia rozsudku 22. júna 2006 zjavne nepočítalo ani zo strany Belgicka, ani zo strany koordinačných centier. Nový právny základ, ktorý umožnil obnovenie platnosti povolenia všetkým koordinačným centrom do konca roku 2010, bol prijatý až 27. decembra 2006 – čiže rok po skončení platnosti uvedených povolení. Tento zákon je okrem toho možné v prípade potreby uplatňovať so spätnou platnosťou na podniky, ktoré medzičasom prestali využívať výhody režimu koordinačných centier.
- (66) Komisia na rozdiel od Belgicka usudzuje, že zákon z 27. decembra 2006 nie je jednoduchým vykonaním rozsudku z 22. júna 2006 v rámci existujúceho opatrenia, ale skôr novým režimom, ktorý by mohol pravdepodobne mať za následok, ak nadobudne účinnosť bez predchádzajúceho schválenia zo strany Komisie, uplatňovanie postupu uplatniteľného na neoprávnené poskytnutú pomoc.
- (67) Rozsudok z 22. júna 2006 totiž potvrdzuje nezlučiteľnosť režimu koordinačných centier odo dňa oznámenia rozhodnutia 2003/757/ES. Od tohto oznámenia režim prestal byť existujúcou schémou pomoci a koordinačné centrá vstúpili do prechodného obdobia, počas ktorého môžu naďalej využívať výhody režimu, ale už si ako predtým nemôžu zakladať na legitímnej dôvere vyplývajúcej z rozhodnutí alebo oznámení Komisie z rokov 1984, 1987 a 1990⁽³⁰⁾. Podané žaloby a potvrdenie tejto nezlučiteľnosti Súdny dvorom iba v júni 2006 nie sú takej povahy, aby zmenili toto zistenie. Žaloby – ako také – totiž nemali odkladný účinok a uznesenie z 26. júna 2003 nepozastavilo kvalifikáciu režimu ako nezlučiteľnej pomoci. Z tých istých dôvodov bola legitímna dôvera Belgicka v zlučiteľnosť režimu koordinačných centier prerušená najneskôr rozhodnutím 2003/757/ES, a práve preto Belgicko ako znalec veci obmedzilo predĺženie povolení vydaných na základe uznesenia z 26. júna 2003 do 31. decembra 2005.

⁽³⁰⁾ Odpoveď z 12. júla 1990 na písomnú otázku č. 1735/90 pána G. de VRIESa Komisii (Ú. v. ES C 63, 11.3.1991, s. 37).

- (68) *A fortiori*, Komisia usudzuje, že rozhodnutie, ktoré Belgicko prijalo po rozsudku Súdneho dvora potvrdzujúcom s konečnou platnosťou nezlučiteľnosť režimu so spoločným trhom, obnoviť na požiadanie všetkým koordinačným centráм platnosť povolenia do konca roku 2010 sa nemôže zaradiť do rámca existujúceho opatrenia, ani zahrnúť pod nejakú legitímnu dôveru vytvorenú Komisiou. Legitímna dôvera, ktorú uznávajú koordinačné centrá, ktorých povolenia boli obnovené na základe uznesenia z 26. júna 2003, by sa najmä nemohla rozšíriť aj na obnovenia platnosti povolení vydané na základe zákona z 27. decembra 2006. Keďže boli totiž vydané po dni vynesenia rozsudku Súdneho dvora vo veci, nevzťahovali by sa na ne účinky uznesenia z 26. júna 2003 a z tlačového oznámenia Komisie zo 16. júla 2003 by nevyplývala žiadna legitímna dôvera.
- (69) Každé predĺženie nezlučiteľnej schémy pomoci by sa bolo pravdepodobne odvtedy považovalo za neoprávnenú pomoc, ktorá by teda mohla byť predmetom spätného vymáhania.

7. Porovnanie s prechodnými obdobiami, ktoré sú definované v iných rozhodnutiach Komisie

- (70) Ako sa uvádza v odôvodnení 23, Belgicko sa taktiež dožaduje uplatňovania zásady rovnosti v zaobchádzaní vo vzťahu k daňovým opatreniam, ktoré boli ako štátna pomoc, rovnako ako režim koordinačných centier, predmetom rozhodnutia. Uvádzajú sa najmä režimy holdinových spoločností 1929 v Luxembursku, „oslobodené spoločnosti“ v Gibraltári a bezcolné pásmo Madeiry, v prípade ktorých Komisia poskytla prechodné opatrenia do roku 2010, a taktiež povolila poskytnutie režimu novým členským štátom.
- (71) Komisia sa domnieva, že každý prípad je osobitný. Pri každom z príslušných rozhodnutí boli prechodné opatrenia stanovené tak, že sa zohľadnili osobitné charakteristiky vlastné pre každú schému, jej prijímateľov a príslušný členský štát. Komisia sa domnieva, že tak urobila aj v prípade belgických koordinačných centier, pričom v rozhodnutí 2003/757/ES z prv vysvetlených dôvodov stanovila primerané prechodné obdobie najneskôr do 31. decembra 2010.
- (72) Komisia najmä konštatuje, že toto rozhodnutie nasleduje po rozsudku Súdneho dvora, ktorý má vykonať. Komisia v žiadnom prípade nemôže nahradiť vykonanie tohto rozsudku jednoduchým porovnaním dĺžky prechodných období, ktoré poskytla v iných prípadoch.
- (73) Komisia okrem toho, bez toho, aby zachádzala do podrobného zdôvodňovania vo veci, do ktorého sa dala v rozhodnutiach uvedených v odôvodnení 23, konštatuje, že pokiaľ ide o formu, sú niektoré rozhodnutia staré, iné oveľa novšie, že niektoré povoľujú prístupenie nových štátov, iné nie a že niektoré vychádzajú z podmienok. Okrem toho by sa mohli na porovnanie použiť aj iné prvky, ktoré sú podľa názoru Komisie rovnako závažné. Takže pokiaľ ide o holandský režim financovania medzinárodných činností (*Concernfinancieringsactiviteiten*), ktorý sa taktiež skončil 17. februára 2003 rozhodnutím Komisie 2003/515/ES⁽³¹⁾, prechodné opatrenia sa vo vzťahu k skončeniu platnosti povolení na 10 rokov stanovili rovnakým spôsobom ako pri koordinačných centrách. Belgicko ukončilo 31. decembra 2005 aj osobitné režimy distribučných centier a servisných centier všetkých podnikov, aj keď tie neboli predmetom rozhodnutia Komisie. V správnom obehníku uverejnenom 20. septembra 2005, v ktorom sa počíta s ich zrušením, sa oznamuje, že tieto režimy boli nahradené systémom vopred prijatých rozhodnutí zavedeným od 1. januára 2003 (článok 20 zákona z 24. decembra 2002).
- (74) Z týchto dôvodov sa Komisia domnieva, že nemôže prijať argumenty založené na porovnaní s inými prípadmi.

8. Právna neistota spôsobená nečinnosťou Komisie

- (75) Belgicko sa domnieva, že dlhšie prechodné obdobie by bolo odôvodnené právnou neistotou vyplývajúcou z neschopnosti Komisie rýchlo stanoviť nové prechodné opatrenia v dôsledku zrušenia, ktoré vyriekol Súdny dvor.
- (76) Komisia sa domnieva, že jej nie je možné pripísať zodpovednosť za uvedené omeškanie.
- (77) Po prvé ani výklad, ktorý Belgicko predložilo, ani jeho úmysel predĺžiť všetkým koordinačným centráм povolenia do 31. decembra 2010, ktorý z neho vyplynul, neboli predmetom oznámenia - ani krátkej informačnej správy - Komisii.
- (78) Po druhé Komisia poslala 4. júla 2006 Belgicku list v snahe získať informácie potrebné na uplatňovanie rozsudku Súdneho dvora a potvrdenia o správnom uplatňovaní rozhodnutia 2003/757/ES zohľadňujúc účinky uznesenia z 26. júna 2003 a uvedeného rozsudku.

⁽³¹⁾ Ú. v. EÚ L 180, 18.7.2003, s. 52.

Keďže nedostala odpoveď, bola 23. augusta 2006 zaslaná prvá upomienka. Napriek ďalším formálnym aj neformálnym upomienkam a poskytnutiu dodatočných lehôt na odpoveď neboli Komisii poskytnuté požadované informácie až do januára 2007. Z dôvodovej správy a článku 379 zákona z 27. decembra 2006 teda vyplýva, že od 20. júla 2006 bol daný ministrovi financií mandát, aby čo najrýchlejšie prijal žiadosti o obnovenie platnosti povolení koordinačných centier.

(79) Na základe informácií, ktoré Komisia mala dovtedy k dispozícii (pozri odôvodnenie 21), počítala s tým, že Belgicko predĺži povolenia všetkým koordinačným centráм do konca roku 2005, čo je pre Komisiu obdobie zodpovedajúce primeranému prechodnému obdobiu, ktoré požadoval Súdny dvor. Informácie, ktoré poskytlo Belgicko v januári 2007, naopak, oznamovali úmysel Belgicka predĺžiť povolenia všetkým koordinačným centráм do konca roku 2010 na základe zákona prijatého v decembri 2006, ktorý nebol Komisii oznámený. Týmto novými skutočnosťami bolo odôvodnené prijatie rozhodnutia z 21. marca 2007 o predĺžení konania a analýze nových argumentov, ktoré predložili Belgicko a tretie strany.

(80) Belgicko odpovedalo na otázky, ktoré Komisia položila 4. júla 2006, dňa 16. januára 2007.

VI. ZÁVERY

(81) Komisia musí v prvom rade zmeniť a doplniť rozhodnutie 2003/757/ES, keďže bolo zrušené rozhodnutím Súdneho dvora z 22. júna 2006.

(82) Rozsudkom Súdneho dvora z 22. júna 2006 v spojených veciach C-182/03 a C-217/03 sa zrušuje rozhodnutie 2003/757/ES „v tej časti, kde nestanovuje prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.“

(83) V dôsledku tohto rozsudku sa normatívne ustanovenia rozhodnutia 2003/757/ES menia tak, aby:

— sa stanovili osobitné prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu plat-

nosti povolenia nebolo v deň oznámenia uvedeného rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení, to znamená od 18. februára 2003 do 31. decembra 2005;

— sa v rámci týchto osobitných prechodných opatrení povolilo príslušným koordinačným centráм využívať výhody schémy nezlučiteľnej štátnej pomoci do 31. decembra 2005;

— sa s cieľom toto uskutočniť povolilo dočasné obnovenie platnosti povolení príslušných koordinačných centier v takom rozsahu, ako je nevyhnutné, aby sa im umožnilo využívať režim najneskôr do 31. decembra 2005. Zákaz obnovenia pre ostatné centrá sa musí zachovať.

(84) Toto rozhodnutie sa viac nesmie meniť. Komisia najmä znova nespochybňuje prechodné obdobia poskytnuté rozhodnutím 2003/757/ES, pretože umožňuje určitým koordinačným centráм využívať výhody nezlučiteľného režimu do skončenia platnosti ich súčasných povolení a najneskôr do 31. decembra 2010. Tento aspekt rozhodnutia Súdny dvor nezrušil, a je teda stále uplatniteľný.

(85) V druhom rade Komisia musí taktiež uznať, že jej tlačové oznámenie zo 16. júla 2003 mohlo u koordinačných centier vyvolať, ktorých povolenia boli obnovené na základe uznesenia z 26. júna 2003 na neurčito, legitímnu dôveru, že budú môcť využívať výhody nezlučiteľného režimu do dňa vnesenia rozsudku Súdneho dvora vo veci. Tento rozsudok bol vnesený 22. júna 2006 a vzhľadom na daňový charakter opatrenia sa výhoda legitímnej dôvery musela rozšíriť, aby sa umožnilo koordinačným centráм využívať výhody nezlučiteľného režimu do konca bežného zdaňovacieho obdobia prebiehajúceho v deň vnesenia rozsudku.

(86) V treťom rade Komisia musí vyzvať Belgicko, aby upustilo od zavedenia do platnosti tých ustanovení zákona z 27. decembra 2006, ktoré umožňujú predĺžiť povolenie všetkým koordinačným centráм do 31. decembra 2010, keďže tieto ustanovenia sú nezlučiteľné so spoločným trhom,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

V článku 2 rozhodnutia 2003/757/ES sa pridáva tento text:

„Koordináčné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia tohto rozhodnutia ešte rozhodnuté, alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení, to znamená odo dňa tohto oznámenia do 31. decembra 2005, môžu ďalej využívať výhody režimu koordinačných centier do 31. decembra 2005. Obnovenie platnosti povolení uvedených koordinačných centier sa povoľuje najneskôr do 31. decembra 2005.“

Článok 2

Štyri koordinačné centrá zriadené v Belgicku, ktorým bola obnovená platnosť povolenia na neurčito na základe uznesenia predsedu Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 26. júna 2003, ktorým sa odkladá výkon rozhodnutia 2003/757/ES, môžu využívať výhody režimu koordinačných centier do konca bežného zdaňovacieho obdobia, ktoré prebiehalo 22. júna 2006.

Článok 3

Zákon z 27. decembra 2006 je nezlučiteľný so spoločným trhom, pretože jeho ustanovenia umožňujú prostredníctvom

nových rozhodnutí o obnovení platnosti povolenia predĺžiť režim koordinačných centier aj po 31. decembri 2005.

Komisia v dôsledku toho vyzýva Belgicko, aby upustilo od zavedenia do platnosti príslušných ustanovení zákona z 27. decembra 2006.

Článok 4

Článok 1 sa uplatňuje od 18. februára 2003.

Článok 5

Belgicko bude do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia informovať Komisiu o opatreniach, ktoré prijalo, aby sa s ním dostalo do súladu.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu.

V Bruseli 13. novembra 2007

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie